

ARMAHTAJAN ILO

Luuk. 15:1-32

1. Publikaaneja ja [muuta] syntisiä tuli Jeesuksen luo kuulemaan häntä.
2. Fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat sanoen: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan."
3. Jeesus esitti heille tämän vertauksen:
4. "Jos jollakin teistä on 100 lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä 99 erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes sen löytää?"
5. Löydettyään sen hän panee sen iloiten olalleen.
6. Tultuaan kotiin hän kutsuu kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'.
7. Minä sanon teille: samoin on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin 99 vanhurskaasta, jotka eivät tarvitse parannusta.
8. Tai jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa*, ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän sytytä lamppua ja lakaise huonetta ja etsi tarkoin, kunnes sen löytää?"
9. Löydettyään sen hän kutsuu kokoon ystävänsä ja naapurinaiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin rahan, minkä olin kadottanut'.
10. Minä sanon teille: Jumalan enkeleillä on samoin ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen."
11. Jeesus jatkoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.
12. Nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa omaisuudesta, mikä on minulle tuleva'. Isä jakoi omaisuutensa poikiensa kesken.
13. Muutaman päivän kuluttua nuorempi poika kokosi kaiken omaisuutensa ja matkusti pois kaukaiseen maahan. Siellä hän tuhlassi kaiken eläen irstaasti.
14. Kun hän oli kaiken tuhlanut, koko siihen maahan tuli kova nälkä, ja hän alkoi kärsiä puutetta.
15. Hän meni ja liittyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.
16. Hän halusi käyttää ruokanaan palkoja, joita siat söivät, mutta niitäkään ei hänelle annettu.
17. Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään.
18. Minä nousen ja menen isäni luo ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi
19. enkä enää ansaitse, että minua kutsutaan pojaksesi. Ota minut palkkalaistesi joukkoon'.
20. Hän nousi ja lähti isänsä luo. Hänen vielä ollessaan kaukana hänen isänsä näki hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä hellästi.
21. Poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua kutsutaan pojaksesi'.
22. Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja puukekaa hänet niihin. Pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa.
23. Noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Syökäämme ja pitäkäämme ilojuhlaa,
24. sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt'. Niin he kävivät pitämään ilojuhlaa.
25. Hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Palatessaan ja lähestyessään kotia hän kuuli laulun ja karkelon.
26. Hän kutsui luokseen yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli.

27. Tämä selitti: 'Veljesi tuli kotiin, ja isäsi teurastutti syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin'.
28. Poika vihastui eikä tahtonut mennä sisälle. Mutta hänen isänsä tuli ulos ja suostutteli häntä.
29. Hän vastasi isälleen: 'Niin monta vuotta minä olen palvellut sinua enkä ole milloinkaan laiminlyönyt sinun käskyäsi. Sinä et kuitenkaan ole koskaan antanut minulle vohlaakaan pitääkseni iloa ystäväieni kanssa.'
30. Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, tuhlattuaan sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit syötetyn vasikan'.
31. Isä vastasi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun luonani, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun.'
32. Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut mutta virkosi eloon, hän oli kadoksissa mutta on löytynyt'."

Pyhän Kolminaisuuden ilo

'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'. Minä sanon teille: samoin on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin 99 vanhurskaasta, jotka eivät tarvitse parannusta.

'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin rahan, minkä olin kadottanut'. Minä sanon teille: Jumalan enkeleillä on samoin ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen."

Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut mutta virkosi eloon, hän oli kadoksissa mutta on löytynyt'." (Luuk. 15:6,7,9,10,32)

Yksi kolmioisainen vertaus

Luukkaan evankeliumin kuuluisa 15 luku sisältää yhden ainoan, mutta kolmiosaisen vertauksen. Vaikka usein tuhlaajapoika-vertausta käsitellään ikään kuin aivan omana vertauksenaan, sen syvin merkitys avautuu vain tämän kolminaisen vertauksen kokonaisuudesta käsin. Vertauksessa on kysymys Jumalan Pyhän kolminaisuuden kolminkertaisesta ilosta, kun syntinen ihminen on saatu pelastetuksi takaisin Luojaansa, Lunastajansa ja Pyhittäjänsä yhteyteen. Meillä on Jumala, joka ei mistään niin paljon iloitse kuin siitä, että Hän saa armahtaa syntisen ja palauttaa kadonneen rakkautensa ihmeelliseen yhteyteen.

Hyvä Paimen

Vertauksen ensimmäinen osa puhuu siitä Hyvästä Paimenesta, Jeesuksesta Kristuksesta, joka etsii kadonnutta lammasta. Kun lauma illan suussa tuotiin laitumelta ja laskettiin, paimenella oli noin kaksi tuntia aikaa löytää laumasta eksyksiin joutunut lammas. Sitten laskeutui yö ja villipedot hoitivat kadonneen suihin.

Miten paimenen on mahdollista löytää kadonnut lammas, sillä hänen huutonsa eivät välttämättä kannu eksyneen luo eikä eksyneen määkiminen hänen korviinsa. Vastaus on yksinkertainen. Paimenella on koira, joka jälkien hajun perusteella kykenee jäljittämään eksyneen. Paimen joutuu siksi kulkemaan täsmälleen saman reitin, kuin minkä eksyksiin joutunut lammaskin.

Samalla tavalla Jeesus Kristus joutui kulkemaan meidän harharetkemme, Hän ikään kuin noukki matkan varrelta jokaisen meidän syntimme ja lankeemuksemme ja kantoi niiden vastuun Golgatan hirvittävässä tuskissa meidän puolestamme ja meidän hyväksemme. Meidän tiemme meidän perässämme kuljettuaan Jeesus lopulta löytää meidät. Hän meidän rikkomustemme tähden väsyksiin asti kulkenut, ristin tuskiin rääkätty Hyvä Paimen tulee ja ihmeellisellä ylösnousemusvoimallaan tarttuu meihin - omien syntiemme väsyttämiin ja rikki lyömiin, nostaa meidät olalleen ja kantaa kotiin. Kaiken tämän Hän tekee suurella ilolla. Hän kokoaa ystävänsä ja iloitsee yhdessä heidän kanssaan siitä, että syntinen löydettiin ja pääsi osalliseksi Jumalan pelastavasta armosta.

Vapahtajan ilo

Vertauksen ensimmäinen osa kertoo siis Jumalan Pyhän kolminaisuuden toisesta Persoonasta ja siitä suunnattomasta ilosta, minkä Hänelle tuottaa se, kun Hän saa armahtaa syntistä ihmistä. Ilo on niin suuri, että siihen yhtyy koko taivaallinen enkelikuoro. Taivaassa soi ilo ja ylistys Herran ihmeellisestä pelastavasta armosta. Se soi aivan erityisenä silloin kuin joku ensi kertaa elämässään tekee parannuksen, kääntyy Jeesuksen puoleen, tunnustaa väärät tiensä ja tekonsa ja pyytää armo. Mutta Heran armo ei pääty siihen. Joka kerta kun langennut uskova ihminen vilpittömästi tunnustaa omat syntinsä ja ne hyljäten huutaa apua, armo rientää hänen luokseen ja Jeesus iloitsee enkeliensä kanssa. Parannus on elämäksi, se on armoa, Jumalan suurta lahjaa. Mutta juuri siksi se myös tuottaa Jumalalle suunnattoman ilon.

Pyhä Henki etsii seurakunnassa evankeliumin sanalla

Toisessa osassa Jeesus puhui naisesta, joka oli kadottanut kihlajaislahjana sulhaseltaan saamasta kymmenen hopearahan ketjusta yhden. Hän sytyttää lampun ja lakaisten jokaisen talonsa sopen etsii siihen asti, kunnes löytää tuon kallisarvoisen rahan, voidakseen palauttaa sen kaulalleen, sydämensä päälle.

Kysymys on Jumalan Pyhän Kolminaisuuden kolmannen Persoonan Pyhän Hengen työstä, joka tapahtuu seurakunnassa. Pyhä Henki ottaa Jumalan sanan lampun ja järjestelmällisen evankelioinnin luudan ja lähtee etsimään kadonnutta siltä, mistä tietää sen lopulta löytyvän. Lattian kaikki kolot ja liat käydään läpi, sillä juuri ne kätkevät alleen suunnattoman arvokkaan rahan.

Pyhä Henki etsii lain ja evankeliumin saarnalla ihmisiä, kun seurakunta todella menee etsimään kadonneita sieltä missä he ovat: synnin liasta ja ei-kristillisten uskontojen pimeydestä. Evankeliumi valaisee ja puhdistaa. Arvokas kadonnut löytyy. Silloin seurakunnan keskellä syntyy ilo.

Jos jokaiselle elämänsä harharetkiltä Jumalan ihmeelliseen armoon palanneelle on suurta riemua, että hän on saanut omat syntinsä anteeksi, niin lähes yhtä suuri ilo - joskus jopa suurempi ilo täyttää sydämen, kun saa olla vierellä silloin, kun joku ensi kertaa elämässään saa kokea anteeksiantamuksen ja uuden elämän riemun.

Tähän seurakunnan iloon yhtyy myös taivaallinen jo perille päässeiden ylistävä seurakunta. "Suuri todistajien pilvi taivaassa seuraa uskon kilparadalla täällä ajassa taivaalliseen päämääräänsä suuntautuvia, Jeesuksen kasvoihin silmänsä kiinnittäneitä kilvoittelijoita." Suuri ilo on Pyhällä Hengellä, kun Hän on saanut evankeliumin sanalla liittää syntisen ihmisen pelastettujen seurakuntaan.

Isän ilo

Vertauksen kolmannessa osassa näemme Isän, Pyhän Kolminaisuuden ensimmäisen Persoonan. Emme näe Häntä vieraalla maalla etsiskelemässä kadonnutta poikaansa, vaan kärsivällisesti odottamassa kotonaan. Ei niin, ettei Isän sydän olisi kaiken aikaa ollut siellä, missä poika harharetkillään kulki. Mutta Hänen itsensä ei tarvinnut muuta kuin odottaa, sillä Hänen Poikansa - se joka vertauksen kertoi - oli siellä suuressa maailmassa jo etsimässä tuhlaajaa.

Hyvän Paimenen hengitys ikään kuin puhalsi jo kadonneen pojan niskassa. Isä tiesi myös, että Pyhä Henki oli lain ja evankeliumin sanalla vetämässä ja houkuttelemassa tuhlaajalasta takaisin kodin suuntaan.

Isä, jolla on kaikki olosuhteet ja luonto hallinnassaan, tiesi senkin, että se nälänhätä, jonka Hän maahan tuotti, oli lopulta Hänen suurta armoaan ja rakkauttaan, jolla tuhlaajan sydän lopulta taipuisi katumukseen, parannukseen ja uskoon, kun Pyhän Hengen sinnikäs kutsuva ja houkutteleva sana sai osua omaan tuntoon.

Vastään juoksevan Isän armahtava sydän

Isän odottavan rakkautensa luonteesta kertoo se, että Hän näkee poikansa tulon jo kaukaa ja kaiken arvokkuutensa hyläten lähtee juoksemaan täyttä vauhtia poikansa luo sulkeakseen hänet syliinsä. Isä näki poikansa tulon siksi, että joka viiden minuutti Hän oli jo pitkään suunnannut katseensa tien suuntaan: "Milloin hän mahtaa palata?"

Isän rakkaus ilmeni pitkämielisenä ja kärsivällisenä odotuksena. Isällä on armon silmät. Siksi Hän näki poikansa paluun. Isä juoksi, sillä Hänellä on armon jalat. Isä syleili poikaansa, sillä Hänellä on armon kädet. Isä suuteli tuhlaajalastaan, sillä Hänellä on armon huulet. Isä puhui suloisesti, sillä Hänellä on armon sanat. Isä antoi sormuksen, kengät, puvun ja teurastutti vasikan ilojuhlia varten, sillä Hänellä on armon teot.

Taivaallisen Isän sydän on niin täynnä armoa ja rakkautta ja iloa saadessaan armahtaa syntisiä, että ainoatakaan "itsensä mennyttä" - harharetkensä tunnustanutta ja Hänen luokseen palannutta Hän ei ole koskaan heittänyt luotaan pois.

Isän rakkaus ulottuu myös ison veljen tapaan omille synneilleen sokeihin asti. Hän haluaa kertoa armahtamisen ilosta niillekin, jotka eivät vielä tajua, että myös he kaikessa rehellisyydessään, ahkeruudessaan, työteliäisyydessään ja vilpittömyydessäänkin saattavat olla valovuosien päässä Isän sydämen rakkauden ja armon tuntemisesta. Isä ei voi salata iloaan siitä, että kuollut palaa elämään, synteihinsä ja rikoksiinsa kuollut pääsee takaisin elämän Lähteen yhteyteen.

Tuhlaaja löysi etsimänsä kotoaan

Tuhlaajapoika oli lähtenyt etsimään vapautta, mutta palasi paljain jaloin, orjan hahmossa. Vasta kotoa löytyi todellinen vapaus, kun Isä antoi hänelle kengät, vapaan miehen tunnusmerkin. Poika oli lähtenyt etsimään rikkautta, mutta palasi ruti köyhänä löytääkseen rikkautta Isän kodissa, kun Isä antoi hänelle sinettisormuksen, joka oikeutti hänet jälleen Isän kaiken omaisuuden käyttäjäksi. Poika oli lähtenyt maailmalle etsimään komeita juhlavaatteita. Ryysyissä hän palasi löytääkseen kotoa juhlavaatteet, joihin Isä hänet puetti. Poika oli lähtenyt etsimään juhla-aterioita, mutta ei saanut lopulta syödäkseen edes sian ruokaa. Kotona häntä odottivat juhlapidot vasikanpaisteineen. Poika oli lähtenyt etsimään ystäviä ja nautintoa, mutta yksinäisenä ja hyljättynä palasi kotiinsa löytääkseen Isän

rakastavan sydämen ja Isän palvelijoiden juhlariehumun. Kaiken, mitä hän oli lähtenyt etsimään maailman turuilta, hän löysikin Isän kotoa.

Syntisiä vastaanottava Pyhä Kolminaisuus

Meillä on Pyhä Kolminaisuus, joka haluamalla haluaa armahtaa ja ottaa vastaan syntisiä, jotka palaavat Hänen luokseen. Isä armahti jo kaukaa lastaan. Anteeksiantamuksen toimitusaika oli merkillinen. Isä armahti ennen kuin poika ehti edes pyytää anteeksi, sillä Isä näkee sydämemme ensimmäisen oireenkin, kun haluamme pyytää anteeksi. Hän ryntää saadakseen armahtaa. Jumalalle ei ole suurempaa iloa kuin ottaa vastaan syntisiä, jotka syntinsä myöntäen tulevat Hänen luokseen ja jättävät itsensä Herran ihmeellisen armon varaan. Tällä armollaan Pyhä Kolminaisuus rakastaa juuri Sinua.